

blev skildret, hvorledes en velhavende Dame havde beklaget sig over, at hendes Mand havde inddraget Baderejsen til Rivieraen det Aar paa Grund af Lockouten. Dette var hun meget fortrydelig over og udtalte sin Beklagelse over denne fordærvelige Lockout. Ligeledes meddeltes det, at en anden Dame fra den Kreds, som det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz altsaa færdes i, havde faaet Løfte af sin Mand om et nyt Automobil i Aar. Hun havde kørt i sit Luksusautomobil paa fjerde Aar, og nu skulde hun altsaa have et nyt, men nu meddelte hun i dette Blad til sin store Beklagelse, at Manden havde nægtet at efterkomme dette Løfte paa Grund af Lockouten. Derved fik man et Indtryk af, hvorledes Lockouten og de Tilstande, som saadanne Kampe fører med sig, ogsaa rammer de rige og velhavende Storborgere. Men jeg tror nu, at vi let kan blive enige om, at det ikke var nogen Skade til for Samfundet, at det nye Luksusautomobil til 50 000 Kr. og Familiebaderejsen gik i Vasken i dette Lockoutaar. Der var ingen, der led noget derved.

Alt i alt mener jeg, at den Forhandling, som har været ført her, og Udtalelser, der er fremkommet fra forskellig Side, kan være meget tilfredsstillende for os, der tilhører den socialdemokratiske Side i dette høje Ting.

Endvidere har jeg begæret Ordet for at fremføre nogle andre Forhold vedrørende Samfundslivet, ej heller just vedrørende Finanserne, for i den Retning er der jo ikke særligt i Vejen i Øjeblikket, hvad vi hørte den højtærede Finansminister udtale forleden. Statens Hovedindtægter og de indirekte Afgifter er jo stabile og gode. Jeg vil nu gaa over til at dvæle et Øjeblik ved Arbejderforsikringsraadet. Dette Ulykkesforsikringsraad har været paa Tale under Finanslovbehandlingen tidligere, ogsaa i Aar, og det skyldes ganske sikkert ikke Tilfældigheder. Der er efter min Mening meget at anke over, og jeg har ogsaa en lille Anke, jeg gerne vil have frem ved Siden af alle de andre; den gaar for øvrigt i samme Retning. Jeg har det ligesom forskellige Kolleger blandt dette Tings Medlemmer, at jeg meget ofte kommer i Arbejderforsikringsraadet paa Vælgeres eller andres Vegne. Det er jo en ret omfattende Virksomhed, Repræsentanterne her i Tinget har med, som befuldmægtigede for Vælgerne, at varetage deres Interesser paa forskellige Omraader herovre, og det er efter min Mening et tiltalende Hverv. Jeg kommer altsaa paa den Maade ofte i

Ulykkesforsikringsraadet, og jeg maa sige, at det ikke er nogen helt ublandet Fornøjelse at komme der. Nu maa man ikke misforstaa mig, thi Ekspeditionssekretærerne, og hvem man ellers kommer i Forbindelse med nede paa Kontoret, er overordentlig elskværdige, høflige og flinke, men det Modtagelseslokale, som de, der har Ærinde i Arbejderforsikrings-Raadet, kommer ind i, er ingenlunde behageligt eller tiltalende og endnu mindre tidssvarende. Man har Indtrykket af, at Raadet, eller hvem der nu har bestemt det, har valgt noget nær det mindste Lokale i Bygningen, et lille Lokale ud til Gaarden, til Modtagelsesværelse. Det er ikke behageligt, thi der kommer mange Mennesker i Forsikringsraadet, og Ventetiden er selvfølgelig ofte lang; det er ikke altid let at finde de gamle Aktstykker frem, og der kan ofte blive en Ventetid paa $\frac{1}{2}$ Time eller maaske derover. I dette lille, snævre Lokale maa de ventende saa opholde sig; der er mange Gange kneben Plads til dem, der er der, og saa er det tillige saadan, at der overhovedet ikke kan føres en Forhandling eller rettes noget Spørgsmaal, uden at alle, der opholder sig i det lille Rum, kan høre det og saaledes høre alle de mere eller mindre sørgelige Historier, der nu en Gang følger med i den Slags Anliggender. Jeg vilde mene, at der maatte kunne være et betydeligt større Lokale til Raadighed i den Bygning, hvori Forsikringsraadet er installeret, hvor Ekspeditionerne kunde foregaa under mere behagelige Forhold.

Men det er ikke blot Lokaleforholdene, der er uheldige, det er hele Administrationen. Den har mange uheldige Sider, og det er ikke uden Grund — om det er berettiget, ved jeg ikke —, at der blandt de tilskadekomne, som kommer i Forbindelse med Raadet, almindeligt hersker den Opfattelse, at Raadet i for høj Grad ser paa Forsikringsselskabernes Interesser. Det har der allerede været talt om tidligere, og jeg skal kun fremdrage et enkelt Tilfælde, hvor der var Tale om en alvorligt tilskadekomnen. For godt og vel 2 Aar siden var der i Nærheden af Varde en Smed ved Navn Nielsen, som kom alvorligt til Skade derved, at han blev sparket af en Hest under sit Arbejde. Han blev gentagne Gange indlagt paa Sygehuset i Varde og blev opereret, og en Operation for en Underlivsbeskadigelse er altid alvorlig. Omsider blev han udskrevet fra Sygehuset, men ikke som helbredet; Betændelsen var vist ikke en Gang hævet, i hvert Fald var Operationssaaret ikke helet.